

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808010360
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5808010360.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. augusta 2014 v Žiline, o odvolaní obžalovaného K. K. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/87/2008 zo dňa 18.3.2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/87/2008-761 zo dňa 18.3.2014 z r u š u j e .

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom skutkovom a právnom stave ako bol ustálený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/87/2008-505 zo dňa 23.8.2011 a č.k. 4T/87/2008-352 zo dňa 19.3.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/103/2010-377 zo dňa 5.10.2010

obžalovaného K. K., nar. XX.X.XXXX v Z., trvale bytom Z., ul. H.-M.. XXXX/XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody,

o d s u d z u j e

Podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., účinného od 21.12.2012, § 38 ods. 7 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.
Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste:

- trestného rozkazu Okresného súdu Martin, sp. zn. 13T/100/2009 zo dňa 14.8.2009, doručený obvinenému 18.1.2010, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 222 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov,
- rozsudku Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T/92/2000 zo dňa 25.1.2010, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 235 ods. 2 Tr. zák., účinného do 31.12.2005, trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 5 mesiacov so zaradením do II. NVS,
- rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 21T/123/2007 zo dňa 14.12.2009, ktorým bol obžalovanému podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia
- rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T/60/2007 zo dňa 6.2.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2To/130/2007 zo dňa 6.8.2009, ktorým bol obžalovanému

uložený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 a pol roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,
- rozsudku Okresného súdu Levice, sp. zn. 4T/160/2011 zo dňa 26.9.2011, ktorým bol obžalovanému podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov,
- rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 21T/111/2008 zo dňa 4.5.2011, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Levice 2T/92/2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pre skutky v bode 5/, 7/, 8/ vo veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 4T/160/2011, právne kvalifikované ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., účinného od 21.12.2012, § 38 ods. 7 Tr. zák. vo výmere 7 (sedem) rokov, nakoľko trest považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo v konaní po povolení obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 8T/2008 uznal obžalovaného K. K. vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Za to ho odsúdil podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Martin, sp.zn. 13T/100/2009 zo dňa 14.8.2009, rozsudok Okresného súdu Levice, sp.zn. 2T/92/2000 zo dňa 25.1.2010, rozsudok Okresného súdu Nitra, sp.zn. 21T/123/2007 zo dňa 14.12.2009, rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/60/2007 zo dňa 6.2.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 2To/130/2007 zo dňa 6.8.2009, rozsudok Okresného súdu Levice, sp.zn. 4T/160/2011 zo dňa 26.9.2011 a rozsudok Okresného súdu Nitra, sp.zn. 21T/111/2008 zo dňa 4.5.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Súčasne pre skutky v bode 5/, 7/, 8/ v inej trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 4T/160/2011 upustil od uloženia ďalšieho trestu. Poškodenú Mgr. H. J. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, pričom odvolanie odôvodnil sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní poukázal na to, že konanie senátu Okresného súdu Námestovo predchádzajúce vyhláseniu rozsudku považuje za konanie v rozpore s Trestným poriadkom a v rozpore so základnými zásadami trestného práva, najmä z dôvodu, že bol prepustený z väzby a prijatý do výkonu trestu odňatia slobody. Uznesením Okresného súdu Námestovo, č.k. 4Nt/3/2013 zo 6.2.2014 bol zrušený výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Žiline, a teda všetky predchádzajúce tresty uložené skoršími rozsudkami. Skoršie rozsudky teda neožívajú a nemohlo byť rozhodnuté o prikázaní prijatia do výkonu trestu. Namietal tiež, že boli porušené jeho práva na obhajobu, keďže jeho ustanovený obhajca mal len 5 pracovných dní na prípravu obhajoby vo veciach, o ktorých nemal doteraz ani poňatia. Poukázal tiež na to, že bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom neskôr za dobré správanie bol zaradený na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vo výkone trestu nemal žiadne problémy, bol 9-krát disciplinárne odmenený. Pred nástupom do výkonu trestu bol zlým človekom. Všetko rátať cez peniaze, ale počas výkonu trestu sa zmenil, zmenil zmýšľanie a teraz vie, že nie peniaze hrajú dôležitú úlohu v živote, ale je to rodina a šťastie. Jeho syn študuje právo na Univerzite Mateja Bela a nechce, aby sa za neho hanbil. Svoje konanie počas výkonu trestu oľutoval. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu

a jemu uložil primeranejší trest, prípadne by upustil od uloženia súhrnného a ďalšieho trestu vzhľadom na predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Levice z 26.9.2011.

Odvolanie obžalovaný odôvodnil aj sám a opätovne poukazoval na chybu, ktorej sa mal dopustiť okresný súd, keď ho preradil do výkonu trestu. Namietal tiež výšku uloženého trestu.

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné a obžalovaný spolu s obhajcom navrhli zrušiť výrok o treste, pokiaľ ide o výmeru trestu a zaradiť obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného K. K. je čiastočne dôvodné, pričom okresný súd sa dopustil pochybenia, keď uznal opätovne obžalovaného vinným napriek tomu, že bola povolená obnova konania len voči výroku o treste. Pokiaľ však ide o výmeru trestu, tento bol uložený správne, okresný súd však pochybil, pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4Nt/3/2013 zo dňa 6.2.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1Tos/16/2014 zo dňa 20. februára 2014 bola povolená obnova konania v trestnej veci odsúdeného K. K. a zrušený výrok o treste v prospech odsúdeného K. K.. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že napadnutý rozsudok bol vydaný v obnovenom konaní, ktoré nasledovalo po tomto povolení obnovy konania. Dôvodom povolenia obnovy konania bolo uloženie predchádzajúceho trestu s použitím tzv. asperačnej zásady. Predmetom tzv. obnoveného konania malo byť teda len rozhodnutie o treste, ktorý má obžalovanému byť uložený za trestné činy, pre ktoré bol uznaný vinným a ktoré sú konkretizované aj vo výrokovej časti tohto rozsudku. Pokiaľ okresný súd opätovne rozhodoval o vine, nemal na to žiadny právny základ, pretože výrok o vine predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/87/2008 zo dňa 23.8.2011 a zo dňa 19.3.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/103/2010-377 zo dňa 5.10.2010 je v platnosti. Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd dospel k záveru, že samotné konanie, ktoré predchádzalo napadnutému výroku zodpovedá stavu veci a zákonu. Okresný súd pokiaľ sa dopustil pochybenia v tom smere, že rozhodol aj o výroku o vine, túto skutočnosť krajský súd napravil. Je nutné pripomenúť, že pokiaľ bola obnova konania povolená len v prospech obžalovaného, nie je možné, aby sa obžalovaný dostal do horšej situácie ako bol v predchádzajúcom konaní.

Je zrejmé, že obžalovaný sa svojim odvolaním dožaduje miernejšieho trestu aj v obnovenom konaní. Na tomto mieste krajský súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorý zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od spáchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolené súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu, v čom sa odráža zásada personálnosti trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorého sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Ochrana spoločnosti sa pritom uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia, teda represiou a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trest musí vyjadrovať tiež morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu je nutné aplikovať tiež ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Výmerou trestu sa pritom rozumie nielen určenie trestu v rámci sadzby tam, kde je trest takto kvantifikovaný, ale aj určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, 5 Tr. zák.

Osobu páchatela je pritom potrebné tiež hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu.

Okresný súd, ktorý postupoval pri úvahách o treste v súlade s vyššie uvedenými zásadami, rozhodol správne, keď obžalovanému K. K. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Na tomto mieste je potrebné pripomenúť, že obžalovanému súd ukladal trest súhrnný pre rozsiahlu trestnú činnosť rôzneho charakteru. Ide o nižšiu výmeru trestu ako bol uložený obžalovanému v pôvodnom konaní, kedy mu bol uložený trest vo výmere 8 rokov a 2 mesiace. Takto uložený trest nevybočuje z rámca trestnej sadzby a bol uložený s prihliadnutím na všetky zákonné ustanovenia uvedené v § 34 ods. 4, 5 Tr. zák.

Nemožno opomenúť skutočnosť, že obžalovanému sa ukladá trest pre rozsiahlu trestnú činnosť rôzneho charakteru. Obžalovaný je pritom osobou, ktorá má skúsenosti s páchaním trestnej činnosti. V odpise z registra trestov má okrem tohto odsúdenia celkovo 12 záznamov. Obžalovaný sa pritom dopúšťa rôznej trestnej činnosti, skôr majetkového charakteru, preto uloženie nižšieho trestu by nebolo v súlade s účelom trestu.

Preto aj krajský súd dospel k jednoznačnému a nepochybnému záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a najmä nápravu obžalovaného je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody, a to vo výmere 7 rokov. Je zrejmé, že rozsah trestnej činnosti je taký, že uloženie miernejšieho trestu by nebol adekvátny. Do výroku o treste bolo potrebné premietnuť aj už predchádzajúcim rozhodnutím uložený trest zákazu činnosti a tiež zrušenie výrokov o treste predchádzajúcich rozhodnutí tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

Dôvody odvolania obžalovaného boli koncentrované predovšetkým voči hodnoteniu jednotlivých skutočností a boli koncentrované na námietky voči výmere trestu, ako aj pochybeniu okresného súdu, ktorý ho prepustil z väzby na slobodu. K tomu krajský súd môže uviesť, že okresný súd po vykonaní dokazovania ohľadne rozhodnutia o treste vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne logicky a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému nemožno nič vytknúť. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a tieto hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len pre to, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Pokiaľ obžalovaný namieta, že bol nesprávne prepustený z väzby do výkonu trestu, tieto námietky nie sú dôvodné, nakoľko pri zrušení výroku o treste predchádzajúceho rozsudku dochádza k „obnoveniu“ ďalších výrokov - najmä pri súhrnnom treste, preto je rozhodnutie okresného súdu, ktorý prepustil obžalovaného z väzby do výkonu trestu správne. Žiadna iná z odvolacích námietok nebola pre krajský súd akceptovateľná, a preto krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval uloženie nepodmienečného trestu

odňatia slobody v takej výmere ako ho uložil okresný súd za potrebné a primerané na dosiahnutie účelu trestu ako z hľadiska jeho individuálnej prevencie, tak aj z hľadiska jeho generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, tohto na základe ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil krajský súd do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko dospel k záveru, že jeho náprava bude v tomto stupni lepšie zabezpečená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.